

Kuvalehden uudistustyö

HENNA TARKIAINEN
LAHDEN AMMATTIKORKEAKOULU,
MUOTOILU- JA TAIDEINSTITUUTTI
GRAAFINEN SUUNNITTELU
KEVÄT 2011

TIIVISTELMÄ

Opinnäytetyöni on kuvalahden uudistustyö. Suunnittelin ja toteutin Suomen Kennelliiton Koiramme-lehdelle uuden visuaalisen ilmeen, jonka toteutin aiemmin julkaistun numeron pohjalta.

Kirjallisessa osuudessa selvennän suunnitteluprosessiani ja ratkaisujani, joita tein uudistustyöhön. Lisäksi käsittelen yleisesti aikakauslehtien rakennetta.

Avainsanat: *Aikakauslehdet, graafinen suunnittelu, konseptisuunnittelu.*

ABSTRACT

As my graduation project is reform work for magazine. I designed a new visual look for Koiramme magazine of Suomen Kennelliitto. I designed new layout by already existing materials of magazine.

In the written part of my graduation project I describe about the process of making a new layout for magazine and about the visual decisions I made during it. Besides I process generally structures of magazines.

Keywords: *Magazines, graphic design, concept design.*

Sisällys

1. JOHDANTO.....	7
1.1. ESIKUVAT JA LÄHTEET	7
1.2. TAVOITTEET	7
2. KUVALEHTI VIESTINTÄVÄLINEENÄ	8
2.1. LEHDEN VISUAALINEN TYYLI	8
2.2. LEHDEN VISUAALISUUDEN TEHTÄVÄT	9
2.4. AIKAKAUSILEHDET SUOMESSA	9
3. TIETOA KOIRAMME-LEHDESTÄ	13
3.1. KILPAILIJAT	13
4. KOIRAMME-LEHDEN UUDISTUSTYÖ	14
4.1. FORMAATTI JA LAKANA	16
4.2. GRIDIT	18
4.3. TYPOGRAFIA	22
4.3.1. LEIPÄTEKSTI	22
4.3.2. OTSIKOINNIT	26
4.3.3. VÄLIOTSIKOT	27
4.3.4. INGRESSI	27
4.3.5. NOSTOT	28
4.3.6. KUVATEKSTIT	29
4.3.7. INFOLAATIKOT JA KAINALAJUTUT	29
4.4. KUVAT	31
4.5. OSASTOTUNNUKSET	35
4.6. VISUAALISET ELEMENTIT	36
4.6.1. ARTIKKELIN LOPETUSSYMBOLI	36
4.6.2. KOLMIULOTTEISUUS	37
4.6.3. SIVUNUMEROINTI.....	37
4.6.4. VÄRIT	38
4.7. SISÄLLYS	39
4.8. LOGO	40
4.9. KANSI	43
4.10. PAPERI JA SIDOSASU	46
5. LOPPUPÄÄTELMÄ	47
6. LÄHTEET	48

1.Johdanto

Opinnäytetyönäni suunnittelin Suomen Kennelliiton Koiramme -lehdelle uuden ulkoasun. Työn toteutin ennestään julkaistun numeron uudelleen suunnittelulla (numero on 10/2010 pääosin). Lehden toimitus lupautui mukaan projektiin palautteen antajana, jolloin he saavat päättää haluavatko ottaa konseptin käyttöön tai olla käyttämättä. Lehden suunnittelussa keskityin visuaaliseen ilmeeseen. Minulla ei ollut aikomuksena tuottaa lehdelle sisältöä tai miettiä muuta markkinointia. Koiramme-lehden ilmeen haluan uusia, koska lehdellä olisi suuri lukijakunta ja ulkoasussa on paljon parannettavaa, jotta se olisi luettavaa ja pärjäisi kilpailijoilleen.

1.1. Esikuvat ja lähteet

Teoriaosuudessa käsittelen hyvän aikakausilehden rakennetta ja elementtejä, mistä se syntyy. Päälähde kirjallisessa on Lasse Rantasen Mistä on hyvät lehdet tehty? Opinnäytetyössäni lähestymistapani on se, kuinka voin tehdä laadukkaan ja toteutamiskelpoisen yhteisölehden.

1.2. Tavoitteet

Tavoitteenani on luoda mielenkiintoinen ja mukaansa tempaava lehti, joka pystyy kilpailemaan alansa harrastelehtien ja muiden viestintävälineiden kanssa. Lisäksi lehden on sovelluttava kaikenlaisille koiraharrastajille, kun lukijakuntaan kuuluu seurakoiraihmisistä metsästäjiin. Pää tavoitteeni projektissa on kyetä luomaan lehti, jonka pystyy toteuttamaan pieni toimitus. Omaan oppimiseen liittyvä tavoitteeni on, että oppisin kunnolla lehden konseptisuunnittelun prosessin.

2. Kuvalehti viestintävälineenä

Aikakausilehti koostuu tekstistä ja kuvasta. Se toimii yhtä aikaa verbaalisella ja kuvallisella kielellä, jolloin siitä syntyy monimutkainen viestien ja niiden merkitysten verkosto. Teksti on toimituksellisen työn perusta. Kuvalehdessä se edustaa ajatusta, ideaa, näkemystä ja sisältöä. Se vetoaa järkeen ja se luo lehden sielun. Kuva vetoaa tunteisiin. Se viittaa tekstin päämerkitykseen kuin myös moniin sivumerkityksiin. Kuva tukee tekstiä ja antaa lisää sisältöä. Tekstin ja kuvan on ohjattava lukijan mielikuvaa haluamaamme suuntaan. Muotoilu ja sisällön taitto, visuaalinen kieli, yhdistävät tekstin ja kuvan kokonaisuudeksi. Viesti on lukijalle ymmärrettävämpää, kun hän näkee sisällön lukemalla ja näkemällä. (Rantanen 2007, 18-19.)

Onnistuakseen julkaisussa lehdellä pitää olla tiukasti määritelty konsepti. Hyvä, määritelty konsepti koostuu yhdestä lyhyestä lauseesta, se on eräänlainen lehden slogan. Konsepti pitää näkyä jokaisessa suunnitteluvaiheessa, tyylistä paperin valintaan. Se ohjaa lehden määriteltyyn tavoitteeseensa ja luo selkeän tarinan. (Losowski 2010, 11.)

2.1. Lehden visuaalinen tyyli

Lehden visuaalisuus on tuettava lehden journalistista tehtävää. Täytyy olla sisältö ja tarkoitus. Lajityyppi määrittelee lehden sisällön ja visuaalisuuden. Lehden tyyli lajityypissään on oltava tunnistettava, mutta samalla oltava myös saman lajin edustajista erottuva. Rantasen mukaan visuaalinen tyyli muodostuu kaikkien näkyvien elementtien muotoilusta. Numerosta toiseen näkyy typografian, värien ja tilan ennalta määritelty käyttö. Rantasen mielestä tärkein lehden persoonan rakentaja on typografia. (Rantanen 2007, 24.)

Olen samaa mieltä Rantasen kanssa, että typografia on tärkeimpiä persoonan rakentajia, mutta mielestäni lehden persoonan rakentajia ovat lähes yhtä tärkeitä myös pienet yksityiskohdat, kuten sivunumerointi, artikkelitunnukset ja kuvitukset. Typografiset valinnat voivat olla hyvinkin saman kaltaisia lajityypissään, mutta pienet yksityiskohdat ovat niitä, joilla vahvistetaan erottumista muista.

Lehdissä toimii elokuvan ja näytelmän draama. Lukijalle on tärkeää kuinka lehti toimii kokonaisuutena. Lehteen voidaan rakentaa dramaturgisia odotuksia. Rantasen määrittelemät kohtaukset (artikkelit, osastot) luovat lehdelle rytmiä ja rytmistä syntyy jännite. Lukija haluaa tuttujen asioiden vilinässä nähdä myös yllätyksiä, jotka saadaan tutun ja yllättävän vaihtelulla. Lehden tehokkuus ja voimakkuus perustuu kokonaisvaltaiseen elämykseen: se miten teksti, kuvat ja taitto toimivat yhdessä. (Rantanen 2007, 22.)

2.2. Lehden visuaalisuuden tehtävät

Rantanen määrittelee lehden visuaalisuuden kolmeksi tehtäväksi: myynti, opastus ja tarinan kerronta. Ensimmäisenä on myynti, joka herättää lukijan huomion ja kiinnostuksen sisältöä kohtaan. Lehden sisältöä myydään lukijalle kerta toisensa jälkeen. Myynti tehdään pääsääntöisesti visuaalisuuden avulla. Hyvä suunnittelija pystyy moninkertaistamaan lehden huomioarvoa taitavalla kuvien, typografian, värien ja sivusommittelun keinoja käyttäen. Toisena on opastus, jonka tarkoituksena on ohjata lukijaa läpi sivujen ja auttaa häntä ymmärtämään näkemäänsä. Opastus tapahtuu esimerkiksi typografian erilaisilla painotuksilla: kokokontrastit pääjutuissa ja pikkuartikkeleissa, väriaksentit, sekä fonttivalinnat. Kolmantena on tarinankerronta. Sen on tarkoitus helpottaa tekstin ja tarinan ymmärtämistä. Siinä vaaditaan visualistilta kiinnostusta tekstiä ja sen syvempiä merkityksiä kohtaan. Sisäistetty tieto pitää välittää lukijalle visuaaliselle kielelle. Visualistin on siis osattava ohjata lukijaa mielikuvilla haluttuun suuntaan. Visuaalisilla ratkaisuilla täytyy olla sisältöön perustuva syy. (Rantanen 2007, 33.)

2.4. Aikakausilehdet Suomessa

Jotta lehti voi kutsua itseään aikakausilehdeksi, on sen täytettävä seuraavat kriteerit. Sen on ilmestytävä säännöllisesti ainakin neljä kertaa vuodessa. Lehti on sisällöltään monipuolinen, huomioiden toki oman profiilinsa rajat. Lehti on tilattavissa tai se jaetaan osoitteen kera asiakkuuteen tai jäsenyyteen perustuen. Sisältö ei koostu pääasiassa tiedonannoista, hinnastoista tai mainonnasta. (Kivikuru 2003, 78.)

Aikakausilehtienkirjo on laaja. Lehdet jaetaan kolmeen ryhmään: yleisölehdet, asiakaslehdet ja yhteisölehdet. Lehdet määrytyvät lajityyppeinsä kohderyhmänsä ja suhteesta kaupallisuuteen omaan tyyppiinsä. (Rantanen 2007, 26.)

Yleisölehdet ovat suurelle yleisölle näkyvin lehtiryhmä. Tilattavat tai irtonumeroitaa ostettavat lehdet käsittelevät maailmaa ja elämää kaikilta mahdollisilta suunnilta. Lajityyppejä ovat mm. naistenlehdet, harrastelehdet, yleisaikakausilehdet, autolehdet, lemmikkilehdet, musiikkilehdet, nuorisolehdet ja urheilulehdet. Yleisölehdellä on ammattitoimitus. Se on yleensä lehtien julkaisutoimintaan erikoistuneiden kustannustalojen tuotteita. (Rantanen 2007, 26.)

Asiakaslehtiä julkaisee muualla kuin lehtialalla toimiva yritys. Yritys katsoo viisaaksi julkaista lehteä asiakkaalleen tai varteenotettaville asiakkailleen oman liiketoimintansa tukemiseksi. Asiakaslehtiä ovat esimerkiksi Pirkka ja Yhteishyvä. (Rantanen 2007, 28.)

Yhteisölehtiä ovat esimerkiksi järjestölehdet, ammattilehdet, henkilöstölehdet, tiedotuslehdet ja aatteelliset lehdet. Yhteisölehden tavoitteena ei ole välttämättä tuottaa voittoa. Niitä julkaistaan yhteisön toiminnan ja tavoitteiden tukemiseksi. Yleensä ne ovat asiapitoisia julkaisuja. Ominaista yhteisölehdissä on, että niillä on harvoin suuria resursseja lehtensä tekemiseen. Toimitustyö tehdään usein omin voimin, ilman ammattimaista toimitusta. (Rantanen 2007, 30.)

Lehtityypeissä Koiramme-lehti kuuluu selkeästi yhteisölehtiin, koska sillä on pieni toimitus, joka ei, ainakaan täysin, koostu lehtialanammattilaisista ja lehti on Suomen Kennelliiton jäsenille tarkoitettu. Muita yhteisölehteen viittaavia piirteitä ovat se, ettei heillä ole ammattikuvaajia käytössään ja sisällöltään se on suurimmaksi osaksi asiapitoinen lehti.

Koiramme-lehdellä taitto on ulkoistettu. Taiton käsittääkseni toteuttaa lehdelle itse painopaikka. Toivoisin Koiramme-lehden harkitsevan mahdollisuutta palkata lehdelle oma taittaja, sillä taittaja on mielestäni se joka pystyy hallinnoimaan lehden kokonaisuutta visuaalisesti. Kun lehdellä olisi oma taittaja, kykenisi hän paneutumaan lehden sisältöön ja luonteeseen. Yhteistyökykyinen taittaja pystyisi vaikuttamaan ja ehdottamaan sisällöllisiä ratkaisuja esim. tekstinmäärään ja kuvavalintoihin heti lehdenteon prosessin alkuvaiheessa. Ja kun lehteen on luotu selkeä ja riittävässä määrin joustava konsepti, voi taittaja keskittyä luomaan hyvää ja toimivaa yhteisölehteä. Nyt kun taitto toteutetaan toimituksen ulkopuolella, antaa se vaikutelman, että lehti tehdään vain, jotta se on olemassa. Ei ajatella lehden arvoja ja ideologioita. Ei siis paneuduta itse sisältöön, jonka pohjalta pitäisi visuaalinen ilme heijastua. Eivätkä nuo sisällölliset seikat aiemmissa numeroissa näykkään.

3. Tietoa Koiramme-lehdestä

Koiramme-lehti on perustettu vuonna 1896. Lehti postitetaan jokaiselle Suomen Kennelliiton jäsenelle kymmenen kertaa vuodessa. Lehden sisällön laajuus on n. 1000 sivua vuodessa ja levikki on 123 639 kpl (LT 2/2008). (Suomen Kennelliitto 2010.)

Koiramme-lehti ottaa kantaa paremman koiranpidon puolesta. Se seuraa koirien terveyttä, lainsäädäntöä ja koiraverotusta. Lehti raportoi näyttelyistä ja kokeista. Se myös käsittelee ajankohtaisia asioita ja alan muotivirtauksia. Koiramme-lehti uutisoi alan suurimmat tapahtumat sekä kertoo koiraharrastuksesta monipuolisesti. (Suomen Kennelliitto 2010.)

Kohderyhmästä 62 % on naisia. Lehteä lukee kaikki ikäryhmät, mutta lukijoista yli puolet on alle 40-vuotiaita. Lukijoista kaikki väestöryhmät on edustettuina: Suur-Helsingin alueella lukijoista asuu 14 %, maalla 36 % ja kaupungeissa sekä taajamissa 50 %. Lukijoista 49 % harrastaa koiranäyttelyitä, 22 % metsästystä, 13 % agilitya (TEST Oy toukokuussa 2005). Lehti on siis tarkoitettu koiraomistajille, jotka ovat valmiita panostamaan harrastukseensa ja välittävät lemmikistään. (Suomen Kennelliitto 2010.)

Lukijakuntaa ajatellen lehdenarvot mielestäni ovat: koirien hyvinvointi, erilaiset koiraharrastukset, koirat, koiramaisuus ja koirien terve jalostus. Lehti on ajankohdainen tiedonlähde koiraharrastuksista.

3.1. Kilpailijat

Suomessa on jonkin verran pieniä koiraharrastelehtiä, kuten Koirafanitus ja Canis. Monilla roduilla on myös oma jäsenlehti, mutta kyseessä ovat hyvin pienet julkaisut.

Ulkomailla varteenotettavia koiralehtiä ovat mm. Modern Dog (USA), Your Dog (Iso-Britannia), Härliga Hund (Ruotsi) jne. Mutta ulkomaisissa lehdissä hallitsevana tekijänä on sekavuus taitossa. Lehdissä ei ole kunnan yhtenäistä linjaa ja ne ovat visuaalisesti levottomia.

Suomessa pahin kilpailija on Koirat-lehti, sillä taitollisesti se on laadukkain ja visuaalisesti suunniteltu aikuiseen makuun. Kilpailutilanteessa Koiramme-lehden etu on sisällön runsaus ja laajuus. Koirat lehti kertoo hyvin tiiviisti koirista. Lisäksi Koirat-lehti on kohderyhmältään enemmänkin suunnattu harraste- ja näyttelyharrastuksiin sekä kaupunkilaisille. Voisi sanoa, että Koirat-lehti on suunnattu erityisesti naisille, kun taas Koiramme-lehdellä olisi laajempi lukijakunta.

4. Koiramme-lehden uudistustyö

Koiramme-lehden uudistustyön aloitin perehtymällä sen aiempiin numeroihin ja listaamalla mitä pitää parantaa tulevaan lehteen.

Typografia:

- Leipäteksti pienemmäksi ja luettavammaksi.
- Leipätekstin asetuksiin muutoksia, jotta ei ole esim. liikaa tavuviivoja ja reikäistä, eikä fontti noin suurta.
- Orpojen ja leskien välttäminen leipätekstissä.
- Otsikointiin selkeä hierarkia ja yhtenäisempi tyyli.
- Nostot käyttöön.
- Uudet, kauniimmat ja ilmeikkäämmät fontit käyttöön.
- Typografiaan enemmän ilmettä.

Gridit:

- Selkeämmin oma gridijärjestelmä pikkujutuille ja oma pääartikkeille.
- Gridi ei saa kesken jutun vaihtua esim. kolmepalstaisesta kahteen palstaan.
- Palstojen väliin vähemmän tilaa.
- Reunoihin enemmän valkeaa tyhjää tilaa.
- Enemmän tyhjätilan hallittua käyttöä. Luo raikkautta lehteen.

Kuvat:

- Hyödynnettävä enemmän tekstin ja kuvan välistä suhdetta luoden tarinaa.
- Huomioitava kuvien laatu.
- Kuviin nostettava suurempi huomioarvo. Niille annettava enemmän tilaa.
- Kuvan pinta-ala suuremmaksi suhteessa tekstiin.

Visuaaliset elementit:

- Selkeät yhtenäiset osastotunnukset
- Yhtenäinen tyyli infolaatikoille ja kainalojutuille.
- Uusi artikkelinlopetus symboli
- Sommittelussa enemmän huomioitava lukijan katseensuunta.
- Värien käyttö selkeämmäksi.
- Elementteille enemmän omaa tilaa

Kansi:

- Logo tähän päivään sopivammaksi
- Otsikoinnit typografisesti kauniimmiksi ja selkeä hierarkia
- Kansi erotuttava selkeästi kilpailijoistaan ja muutenkin mielenkiintoisemman näköiseksi.

Esimerkki 1:
Koiramme-lehden
10/2010 sivuja.

Listaus osoittaa sen, että Koiramme-lehdelle olisi tarpeen uudistustyö. Konsepti-suunnittelussa pyrin, että kaikki parannukset tehdään, niin jotta ne olisivat oikeasti mahdollista toteuttaa pienessä toimituksessa.

Mykkänen toteaa, että yhteisölehden avulla ihmiset ovat jatkuvassa vuorovaikutuksessa toistensa ja ulkopuolisen kohde- ja yhteistyöryhmien kanssa. Viestinnän avulla yhteisöön kuuluvat perehdytetään tavoitteisiin ja toimintaan. Yhteisön kannalta tärkeisiin toimijoihin yritetään vaikuttaa (Mykkänen 1998, 12). Mielestäni nämä eivät toteudu Koiramme-lehdessä. Viesti saattaa toimia toimituksen ja Kennelliiton työntekijöiden sisällä. Mutta ulkopuolisille kohderyhmille lehti jää etäiseksi, sillä viesti ei ole selkeää, sillä sitä ei ole jäsennelty kunnolla ja visuaalisesti lehdessä ei ole ajateltu kohderyhmiä. Koiramme lehden pitäisi profiloitua paremmin, jotta viestintä toimisi ja kohderyhmät myös hyödyntäisivät viestintää. Visuaalisesti lehden on oltava suunnitelmallisempaa ja harkitumpaa.

4.1. Formaatti ja lakana

Asiakkaan toivomuksesta pidin formaatin alkuperäisessä. Eli sivun koko on 210 x 297 mm.

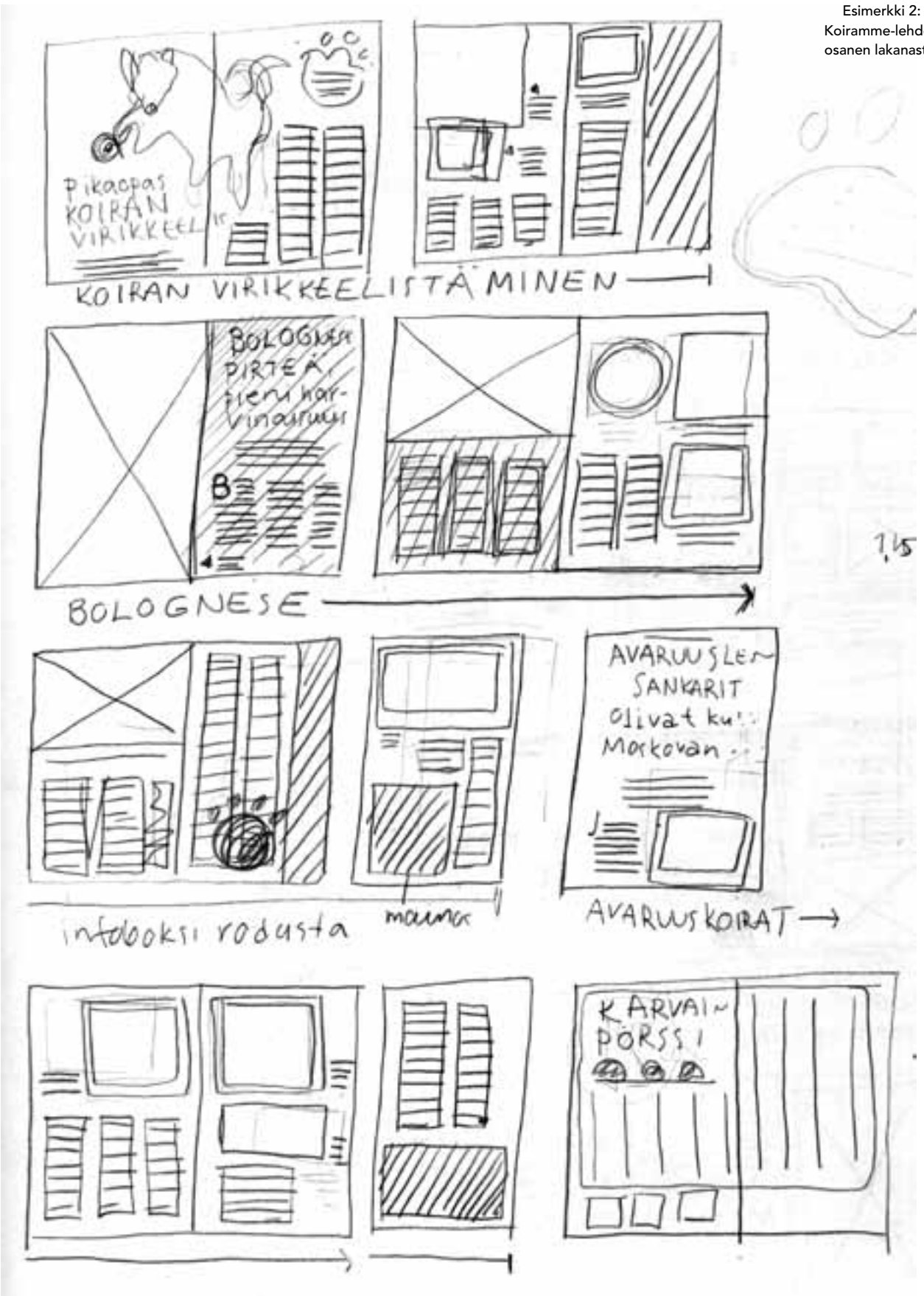
Lakanassa (esimerkki 2) näkyy alustava taittосуunnitelma. Siihen havainnoin karkeasti kuvien sommittelun ja pystyin arvioimaan millainen rytmi on tulossa visuaalisilla muutoksilla. Itse juttujärjestykseen en halunnut kovinkaan puuttua, kun keskityin vain visuaalisenpuolen uudistustyöhön. Rytmiä pystyn luomaan lehteen artikkelin pituuksilla, kuvankokojen vaihteluilla ja valkoisen pinnan hallinnalla eli katson missä käytän paljon kuvia ja tekstipintaa ja mihin annan valkoisen tilan hallita kokonaisuutta. Lakanan avulla pystyin ennakkoon huomioimaan katseen suuntaa ja ajattelemaan kerrontaa aukeamittain. Lakanan avulla selkeni kokonaisuus. Pystyn ennakoimaan, kuinka lähestyn ja taitan kutakin aihetta. Lakanan tarkoituksena on siis auttaa hallitsemaan paremmin kokonaisuutta.

Tällä hetkellä lehti on hengetön. Hengettämyydellä tarkoitan sitä, että lehdestä on tullut vain mainosten sijoittelupaikka. Mainokset vievät suuremman huomion itse lehden sisällöstä. Sisältö häviää visuaalisessa mielenkiintoisuudessaan mainoksille, joka on selkeä merkki siitä, että taitossa on menty väärään suuntaan.

Losowskin mukaan lehden lukeminen on kuin matka, mutta lukija ei saisi missään vaiheessa tuntea yksyneensä (Losowski 2010, 43). Vanhassa Koiramme-lehdessä on eksymisen vaara, kun taitonelementit eivät ole selkeä kartta.

Taitolle pyrin luomaan rytmiä artikkelipituuksien vaihteluilla. Pikkujutuille varasin vähemmän tilaa ja pääjutuille annoin kahdesta aukeamasta neljään aukeamaan riippuen sisällönmäärästä ja aiheenmerkittävyydestä. Rakenteessa pyrin korostamaan kolmiosaisuutta eli lehdessä olisi selkeästi alkuosa, keskikohta ja loppuosa. Alkuosassa olisi lyhyehköjä juttuja, kuten pääkirjoitukset ja kahden aukeaman mittainen pääjuttu. Keskikohta valtaa pidemmät pääjutut, ja lopussa on pienet jutut valloillaan selkeästi, kuten Koirauutiset ja Nuorten palsta. Mielestäni tulevaisuudessa lehdes-

Esimerkki 2:
Koiramme-lehden
osanen lakanasta.

sä pitäisi näkyä kolmiosisuus selkeämmin, niin että alussa ja lopussa olisi selkeästi pikkujuttuja enemmän ja keskiosa olisi annettu tärkeille pääjutuille.

Sommittelussa pyrin tarkemmin huomioimaan, kuin aiemmissa numeroissa lukijan- katseensuunnan eli ajattelin taittoa aukeamittain ja sijoittelin merkittävimmät elementit yleensä oikeaan yläreunaan, johon katse suuntaa ensimmäisenä. Huomioin kuvissa niiden elementtien liikkeensuunnan ja sommittelin, niin että liikkeensuunnat tukivat kuvienrakennetta. Esimerkiksi kuvissa katsoin koirien tai ihmisten katseen suunnan niin, etteivät ne sivunpinnasta katsoneet pois päin vaan sisälle aukeamaan. Lisäksi halusin antaa elementeille omaa tilaa elää, jottei sommitelma olisi ollut tunkkainen ja olemukseltaan sellainen, että elementit olisi tungettu väkisin liian pienelle alueelle.

4.2. Gridit

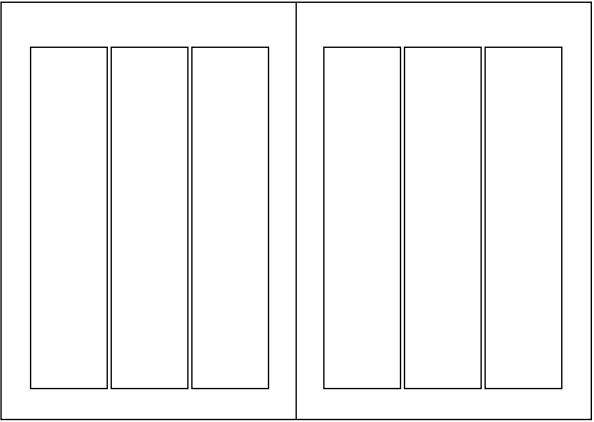
Gridit erottavat sivun pinta-alasta marginaalit, palstat, otsikoiden sekä kuvien paikat. Lehdet vaativat joustavamman taittopohjan, jotta eritasoisten tekstien informaatio välittyä ja sisältö on selkeästi jäsennelty. Gridien avulla pystytään luomaan yhtenäinen tyyli (Lukkarila 2001, 99). Mielestäni gridiä ei pidä noudattaa orjallisesti sivusta sivulle. Gridijärjestelmää rikkomalla pystyy luomaan taitosta vaihtelevaa ja luomaan yllätyksiä lukijalle.

Gridijärjestelmän luoja, Josef Müller-Brockman sanoo, että gridien avulla suunnitteleja osoittaa osaamisensa rakenteellisessa ja järjestelmällisessä suunnittelussa ja pystyy luomaan materiaalia, joka toimii tulevaisuudessakin. Hänen mielestään suunnittelijantyö on oltava selkeästi ymmärrettävissä, objektiivinen, käytännöllinen ja pohjautua esteettisesti kauniisiin matemaattisiin ratkaisuihin. Ennen kaikkea gridien avulla työskentely mahdollistaa työn kuuluvan universaalienlakien alaiseksi. (Müller-Brockmann 1996, 10.) Minulle Müller-Brockmanin gridinkäytön ajatusmaailma on liian matemaattinen. Siinä on vaarana se että ilmaisusta tulee jäykkää ja tylsääkin. Itse haluan suunnittelussa näkyvän tietty inhimillinen kosketus. Varsinkin Koiramme-lehdessä, joka käsittelee nimenomaan koiran hyvinvointia, antaa helpommin lähestyttävän vaikutelman, kun gridijärjestelmä on suunniteltu riittävän joustavaksi. Minulle on oleellisempaa, että viivasto on kauniin näköistä, teksti juoksuuttuu palstoihin siististi ja tyhjää tilaa palstojen ympärillä on riittävästi.

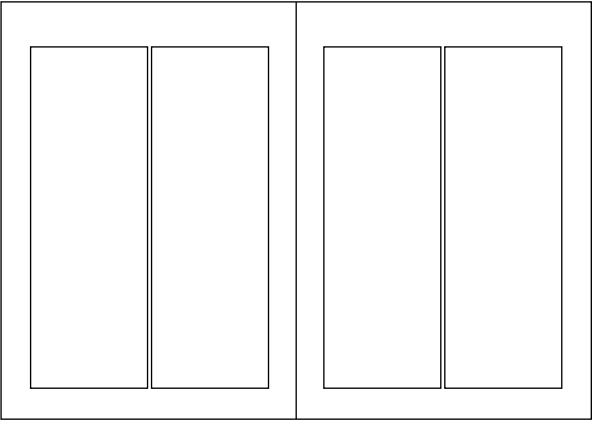
Losowskille gridit ovat näkymättömät rajat, jotka pitävät kuvat ja tekstin asemis- saan. Lehden visuaalisen suunnittelun kieli ovat kuvat ja teksti. Gridit koostuvat kahdesta elementistä: horisontaalisista ja vertikaaleista viivoista. Horisontaaliset viivat ovat pääsääntöisesti tarkoitettu ohjaamaan tekstilaatikoita, kuvia ja määrittämään typografian peruslinjan. Vertikaalit viivat määrittävät palstojen paikat sivulla. (Losowski 2010, 59.) Minulle gridit ovat esineen olemuksen määrittelijöitä. Gridit on se, millä saadaan lehdestä lehtimäinen. Ne myös määrittelevät palstamäärillä kirjat ja sanomalehdet.

Varsinaisen työn aloitin gridien laatimisesta, sillä ne ovat taittamisen runko. Konseptiin otin käyttöön 4-, 3-, ja 2-palstaisen gridijärjestelmän. Palstajaoilla pystyn lukijalle selkeyttämään artikkeleiden hierarkian. 3-palstajärjestelmää käytetään pää-

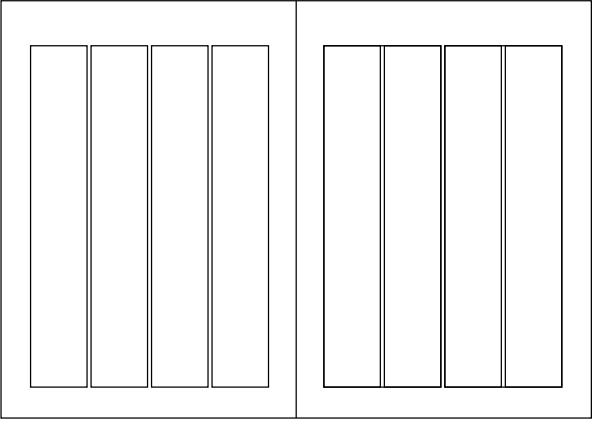
jutuissa (esimerkki 3), 2-palstaa käytetään kolumnityyppisissä artikkeleissa (esimerkki 4) ja 4-palstaa käytetään Koirauutisissa, Karvaisessa pörssissä ja Suomen Kennelliitto tiedottaa -osiossa (esimerkki 5).

Esimerkki 3:
3-palstajärjestelmä.

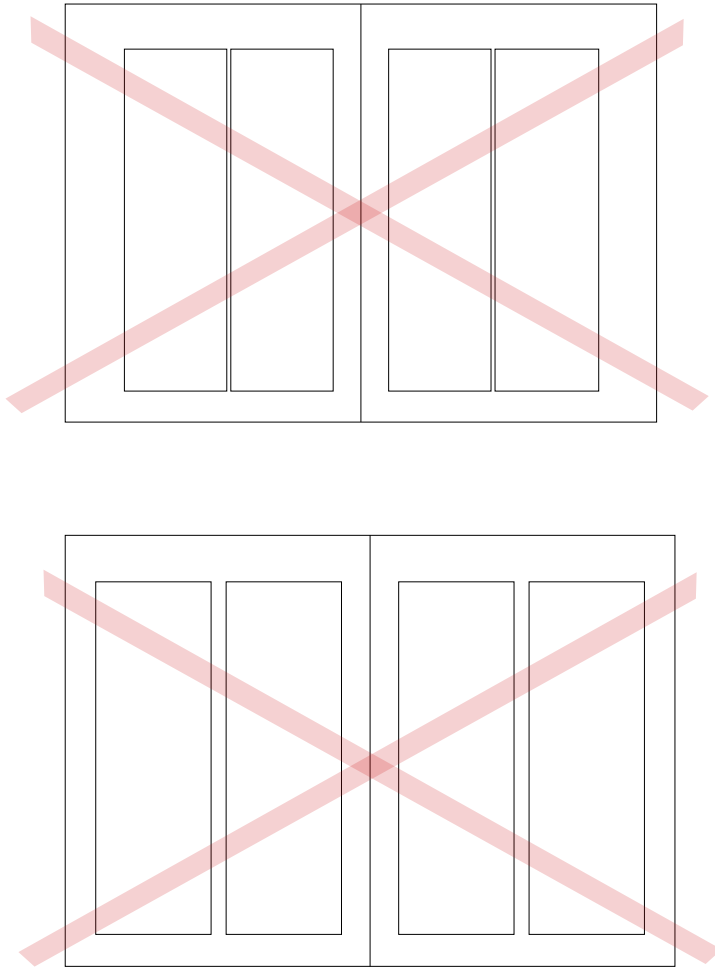
Esimerkki 4:
2-palstajärjestelmä.

Esimerkki 5:
4-palstajärjestelmä.

Aluksi suunnittelin mukaan myös 2-palstalle vaihtoehtoja (esimerkki 6). Mutta Ojapelto vihjasi, että gridijärjestelmä olisi ollut silloin sekava (Ojapelto, 2011). Tarkemmin mietittyäni olen samaa mieltä, sillä lukijalle olisi ollut hämmentävää jos olisin pääjutuissa käyttänyt kolumnijutuille määriteltyä 2-palstajärjestelmän kaltaista palstajakoa. Lukija ei olisi tiennyt lukeeko pääartikkelia vaiko kolumnia (esimerkki 6).

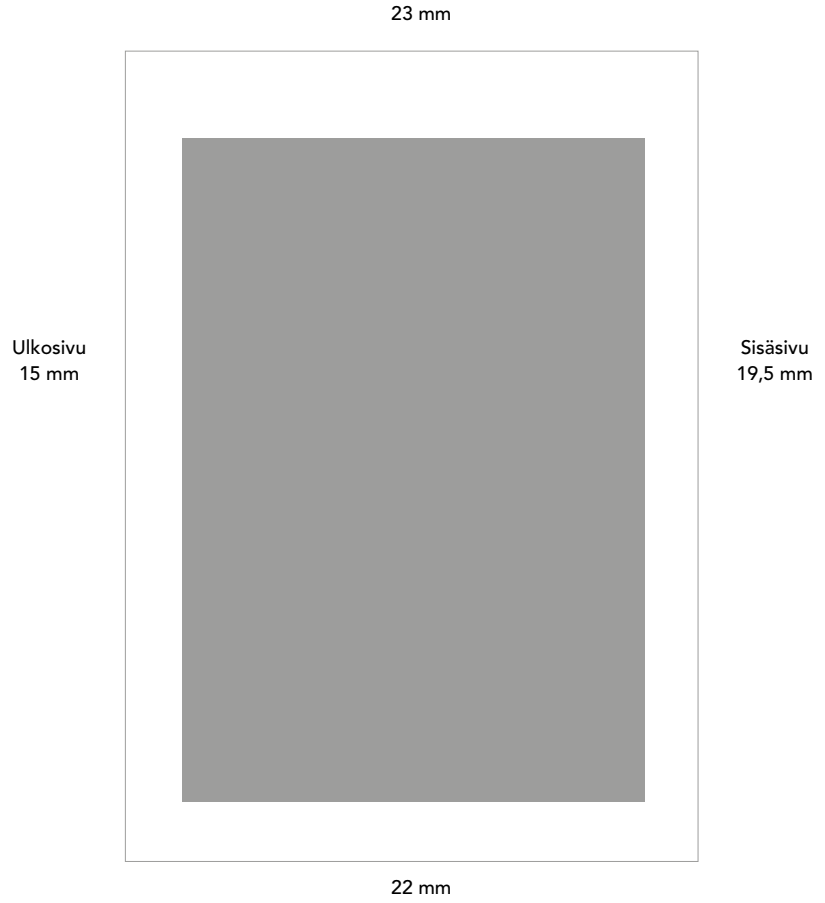
Esimerkki 6:
Hylätyt palstajaot.

Aikaisemman lehden palstaväli on liian suuri. Se vaikeuttaa sujuvaa lukukokemusta, kun katse ikään kuin pysähtyy, kun pitäisi siirtyä lukemaan viereistä palstaa. Jotta katseenkulku olisi soljuvaa tiivistin palstaväliksi 2,5 mm, kun ennen se oli 5 mm.

Palstojenleveyksiä määriteltäessä täytyi huomioida, ettei yhteen riviin tule liian paljon tekstiä. Liian leveän palstan seurauksena tekstin lukeminen on hidasta, kun joutuu etsimään kulloisenkin rivin alkua. Uudistetussa lehdessä kapeimman palstan merkki määrä on n. 28, keski-kokoisen palstan merkkimäärä on n. 39 ja leveimmän palstan merkkimäärä on n. 64.

Luodakseni lehteen raikkautta määrittelin tyhjää tilaa reunoihin hiukan enemmän. Lisäksi suurempi tyhjätila helpottaa lehden pitämistä käsissä, kun sormet eivät sijoitu tekstin päälle. Tyhjää tilaa voidaan käyttää aktiivisena toimijana sivulla. Lisäksi valkoinen tila antaa levähdyspaikkoja taitossa. Ennen reunojentila oli sisäsivulla 13 mm, ylhäällä 15 mm, ulkosivulla 15 mm ja alasivulla 20 mm. Uudistetun lehden mitat ovat: sisäsivuilla 19,5 mm, ylhäällä 23 mm, ulkosivulla 21 mm ja alasivulla 22 mm (esimerkki 7).

Esimerkki 7:
Uudistetun lehden
reunojen tyhjätila

Minulle tyhjätilan hallittu ja tarkoituksenmukainen käyttö on julkaisusisällön kunnioittamista, koska valkoisella tilalla voidaan nostaa asioita esille, esim. Koiramme-lehdessä Pääartikkeleiden ympärille on määritelty runsaasti tyhjää tilaa. Näin lukija huomaa, että otsikolla on tärkeä tehtävä taitossa. Tyhjätilan käyttö määrittää myös julkaisun persoonallisuutta, se kuinka paljon halutaan luoda tyhjää pintaa taittopohjalle antaa vaikutelman esim. lehden arvokkuudesta ja tyylikkyydestä. Mutta on silti jännittävää, kuinka ihmiset pelkäävät kyseistä tyhjää, valkoista tilaa. Kenties se on merkkihiljaisuudesta, jota ei mukamas saisi olla sanapainotteisissa materiaaleissa.

4.3. Typografia

Hyvä typografia on ympäristönsä kaltainen. Se vaikuttaa mielialaan, mielipiteisiin ja se auttaa keskittymään ilman että sitä havaitsee. Typografialla on suuri vaikutus siihen, mitä ajattelemme ja millaisen kuvan saamme lehdestä. (Losowsky 2010, 49.)

Minulle hyvä typografia on hyvää viestintää ja graafista suunnittelua, kun asiat ovat sommiteltu niin, että lukija ymmärtää viestin. Lehden typografiasta saadaan kiinnostava ja persoonallinen kirjainten välisillä kontrasteilla. Sivusta tulee mielenkiintoinen, erottuva ja typografialla arvotetaan elementit lukijalle. Taittamisessa tekstiä muotoillaan kuvalle sopivaksi, jolloin ne kertovat yhdessä tarinaa.

Tämän hetken Koiramme lehden typografiassa ei olla arvotettu selkeästi elementtejä lukijalle. Esimerkiksi kolumniteksteissä on sama leipätekstityyli kuin pääjutuissa, eikä teksti ja kuva tee yhteistyötä. Koiramme-lehti koostuu yleensä 136 sivusta, joskus enemmänkin, joten on tarpeen että pienemmät jutut erotetaan pääjutuista erilaisella leipätekstityylillä.

Vaikuttaa, että nykyisessä Koiramme-lehdessä olisi käytetty otsikoinnissa Arial –fonttia ja leipäteksteissä Times New Romania. Nämä fontit ovat erittäin käytettyjä ja persoonattomia fontteja. Lehdessä ei toteudu Lukkarilan määrittämä onnistuneen ulkoasun perustaa eli oikeanlaisen yhtenäisyyden ja eroavaisuuden suhteen löytäminen (Lukkarila 2001, 80).

Typografian halusin soveltuvan monentyyppisille artikkeleille ja laajalle lukijakunnalle, samalla luomaan lehdelle oman persoonallisen ilmeen.

4.3.1. Leipäteksti

Losowskyn mukaan on kaksi tapaa valita fontti; ensimmäinen on räjäyttää visuaaliset elementit suoraan lukijalle niin, että se muuttaa lukijan käsitystä lehdestä täysin. Toinen tapa on luoda typografia enemmänkin taustalle, johon eivät monetkaan lukijat kiinnitä huomiota (Losowsky 2010, 49). Koiramme-lehteä ajatellen jälkimmäinen vaihtoehto on selkeästi parempi, sillä Koiramme-lehti on asiallinen ja asiapitoinen lehti. Viesti täytyy olla varmasti ymmärrettävissä. Ensimmäisessä vaihtoehdossa on sekin ongelma mielestäni, että vaikka työ olisi hienosti ja kokeilevasti toteutettu, niin siinä ei katsoja saa viestiä hankittua helposti. Se ei välttämättä ole enää viestintää. Tietenkin on hyvä, että tehdään kokeellista suunnittelua, jotta suunnitteluun löydetään uusia näkökantoja, mutta sen kaltainen suunnittelu sopii hyvin harvalle lehdelle.

Koiramme-lehdessä käsitellään aika paljon vakavia aiheita. Lisäksi lehdessä tekstiä on todella paljon. Varsinkin Koiramme-lehden leipätekstin typografian muotoilu ei saa viedä huomiota itse luettavuudesta.

Leipätekstiksi kokeilin ensimmäiseksi Andrian Frutigerin suunnittelemaa fonttia (MyFonts 2011) Serifaa ja PMN Caeceliaa, jonka on suunnitellut hollantilainen Peter Matthias Noordzij (Linotype 2011). Kyseessä ovat egyptienne-ryhmään kuuluvat fontit. Mielestäni ne ovat leipätekstinä vaikeasti ja raskaasti luettavissa, sillä kirjaimissa on voimakkaat päätteet ja x-korkeus on suuri, jolloin ne eivät luo kovin kaunista harmaata pintaa palstoille. Leipätekstinä voimakkaat muodot eivät myöskään sovellu lehdenkuvien kanssa yhteen.

Oli syksyn ensimmäinen koulupäiväkeskiviikkona 11. elokuuta, mikä nelilapsisessa perheessä on jo sinällään suuri tapahtuma. Perheen koiralemmikeistä pikkuriikkisin, kleinspitz Antii oli kuten aina mukana kaikissa perheen touhuissa. Mihinkään se ei koskaan lähtenyt yksin, pissareissullekin vaati aina saattajan mukaansa.

Esimerkki 8:
Serifa

Oli syksyn ensimmäinen koulupäiväkeskiviikkona 11. elokuuta, mikä nelilapsisessa perheessä on jo sinällään suuri tapahtuma. Perheen koiralemmikeistä pikkuriikkisin, kleinspitz Antii oli kuten aina mukana kaikissa perheen touhuissa. Mihinkään se ei koskaan lähtenyt yksin, pissareissullekin vaati aina saattajan mukaansa.

Esimerkki 9:
PMN Caecelia

Adobe Jenson Pro Roman, joka pohjautuu Nicolas Jensonin ja Ludovico degli Arrighin alkuperäisiin kirjaimiin (Typekit 2011). Fontti on renessanssi antiikva. Siinä näkyy kalligrafiset piirteet, kuten linjojenpaksuusvaihtelu, jonka vuoksi Adobe Jenson Pro tuntuu hivenen vanhahtavalta ja liian hienostuneelta kyseiseen lehteen. (Itkonen 2004, 21.)

Oli syksyn ensimmäinen koulupäiväkeskiviikkona 11. elokuuta, mikä nelilapsisessa perheessä on jo sinällään suuri tapahtuma. Perheen koiralemmikeistä pikkuriikkisin, kleinspitz Antii oli kuten aina mukana kaikissa perheen touhuissa. Mihinkään se ei koskaan lähtenyt yksin, pissareissullekin vaati aina saattajan mukaansa.

Esimerkki 10:
Adobe Jenson Pro

Bembossa, joka pohjautuu Griffonin leikkaamaan Aldus antiikvaan 1490 (Itkonen 2001, 22). Siinä x-korkeus on korkeudeltaan sen verran suurta, että se loisi sopivaa arkisuutta lehteen, mutta muuten kirjaintenkaarret ovat liian siroa, joten katoaisivat painetussa tuotteessa.

Oli syksyn ensimmäinen koulupäiväkeskiviikkona 11. elokuuta, mikä nelilapsisessa perheessä on jo sinällään suuri tapahtuma. Perheen koiralemmikeistä pikkuriikkisin, kleinspitz Antii oli kuten aina mukana kaikissa perheen touhuissa. Mihinkään se ei koskaan lähtenyt yksin, pissareissullekin vaati aina saattajan mukaansa.

Esimerkki 11:
Bembo

Monien kokeilujen jälkeen päädyin Adobe Caslon Pro Regulariin, jonka lähtökoh- tana on ollut William Caslonin leikkaukset vuosina 1720-1766 ja, jonka tähän päi- vään piirtänyt on Carol Twombly 1989 (Itkonen 2004, 25-26). Fontin x-korkeus on sen verran korkea, että palstaan teksti juoksettuu siististi. Fonttia on miellyttävää lukea, kun se luo kauniin harmonisen harmaan pinnan. Lisäksi fontin neutraalius, klassiset muodot sopivat monien fonttien kanssa yhteen ja Adobe Caslon Pro:lla on laaja fonttiperhe, johon kuuluu runsaasti erilaisia paksuusvaihtoehtoja.

Oli syksyn ensimmäinen koulupäiväkeskiviikkona 11. elokuuta, mikä nelilapsisessa perheessä on jo sinällään suuri ta- pahtuma. Perheen koiralemmikeistä pikkuriikkisin, kleinspitz Antii oli kuten aina mukana kaikissa perheen touhuissa. Mihinkään se ei koskaan lähtenyt yksin, pissareissullekin vaati aina saattajan mukaansa.

Esimerkki 11:
Adobe Caslon Pro

Kirjasintyyppin valinnan jälkeen asetetaan tekstin välistysarvot kohdalleen. Kirjain- ten ja sanojen väliin jäävä valkoinen tila on yhtä tärkeä kuin merkkien tumma osa. Sanakuvat heikkenevät ja lukeminen vaikeutuu, jos välitilat ovat liian leveät tai ka- peat. Kirjain- ja sanavälin koko riippuvat tekstin koosta, rivin pituudesta ja rivivälin suuruudesta (Lukkarila 2001, 85). Jotta saan Lukkarin määrittelemän harmaan tilan luotua leipätekstiin on kirjainkoko 9,3 pt. ja riviväli 13 pt. Tekstiin on myös määri- teltä vasen tasaus, jotta leipäteksti olisi huolitellumman näköistä.

Esimerkki 12:
Adobe Caslon Pro
leipäteksti.

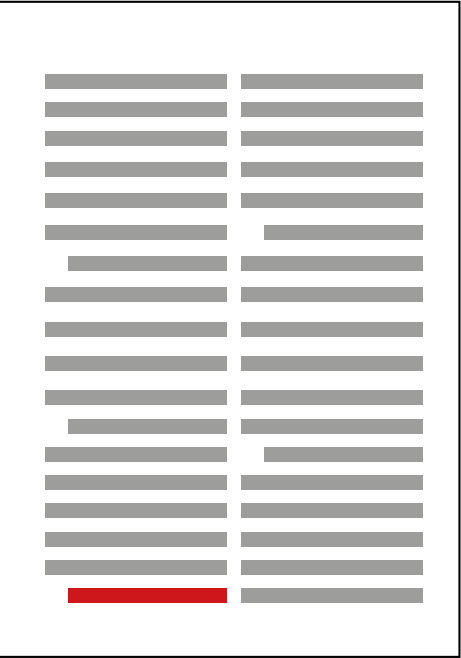
Oli syksyn ensimmäinen koulupäiväkeskiviikkona 11. elo- kuuta, mikä nelilapsisessa perheessä on jo sinällään suu- ri tapahtuma. Perheen koiralemmikeistä pikkuriikkisin, kleinspitz Antii oli kuten aina mukana kaikissa perheen touhuissa. Mihinkään se ei koskaan lähtenyt yksin, pissa- reissullekin vaati aina saattajan mukaansa.

Toiseksi leipätekstiksi valitsin Andrian Frutigerin suunnitteleman Frutiger 45 Lightia, jota käytetään pienissä jutuissa, kun Adobe Caslon Prota käytetään pääar- tikkeleissa (Itkonen 2004, 51). Humanisti groteskeihin kuuluva Frutiger tuo sopivaa kontrastia kirjainten päätteettömyydellään Adobe Caslon prohon ja lukija havaitsee nopeasti että kyseessä on eriarvoinen juttu. Lisäksi kirjaintenleveyden vaihtelevuus helpottaa lukemista. Jotta Frutigerin harmaus suhteessa Adobe Caslon Pro leipä- tekstiin olisi sama groteski leipätekstin fonttikoko 8,5 pt. ja riviväli 13 pt. Frutiger leipätekstissä on myös vasen tasapalsta.

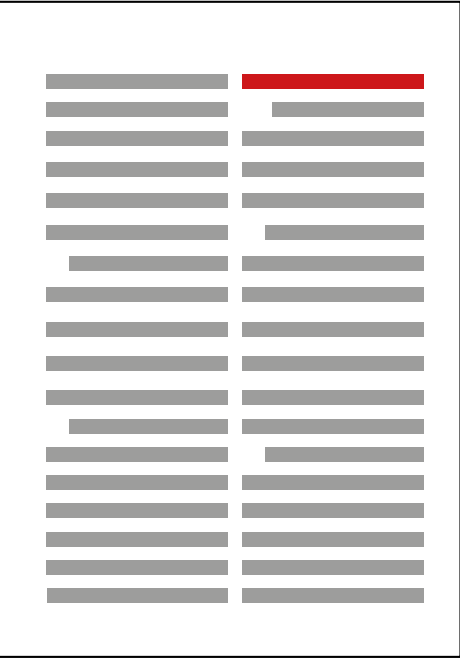
Esimerkki 13:
Frutiger 45 Light
leipäteksti.

Oli syksyn ensimmäinen koulupäiväkeskiviikkona 11. elo- kuuta, mikä nelilapsisessa perheessä on jo sinällään suu- ri tapahtuma. Perheen koiralemmikeistä pikkuriikkisin, kleinspitz Antii oli kuten aina mukana kaikissa perheen touhuissa. Mihinkään se ei koskaan lähtenyt yksin, pissa- reissullekin vaati aina saattajan mukaansa.

Aiemmissa Koiramme-lehden numeroissa leipätekstin yhtenä ongelmana on orvot ja lesket. Orpo on se, kun palstan loppuun jää uuden kappaleen ensimmäinen rivi, jonka kappale jatkuu seuraavassa palstassa (esimerkki 14). Leski on kappaleen vii- meinen rivi, joka alkaa uudessa palstassa (esimerkki 15). Äpärä taas on lesken ja or- von yhteisnimitys. Orvot ja lesket ovat haitaksi sujuvalle lukukokemukselle. Ne kat- kaisevat lukemisen ilman syytä. Orvot ja lesket ovat muutenkin tekstissä ruman näköisiä. Uudistetussa Koiramme-lehdessä ei pitäisi olla leskiä ja orpoja, ne katsoin samalla kun juoksutin tekstin sivuille

Esimerkki 14:
Orpo

Esimerkki 15:
Leski

4.3.2. Otsikoinnit

Otsikolla houkutellaan lukija lukemaan juttu. Aiemmissa Koiramme-lehdissä ot- sikot eivät ole sommiteltu mielenkiintoisesti, ne eivät houkuttele lukemaan tekstiä. Varsinkin, kun on pitkiä otsikoita, olisi niissä voinut sanoja lihavoida tai suurentaa perustellusti. Otsikointi on ilmeetöntä. Lisäksi otsikoihin on lisäilty ääriiviivat, jotka tuhoavat alkuperäisten kirjainten suhteita ja muotoja. Osissa otsikoissa on liian suu- ret rivivälit, joka tekee otsikoista irrallisia itse sivun muihin taittoelementteihin ver- rattuna. Niistä puuttuu silloin terävyys ja iskeyvyys.

Kokeilin Bernd Möllenstädtin suunnittelemaa Formataa (My Fonts 2011) ja PMN Caecelia yhdistelmää luodakseni eloisan typografian, mutta mielestäni Formatan karkea muoto sekä kapeahkot kirjaimet ja PMN Caecelin voimakkaat päätteet eivät sopineet yhteen. Ne luovat liian voimakkaan kontrastin, joka on rumaa ja typografisesti sekavaa. Havaitsin myös, että PMN Caecelian kaltaisia fontteja käytetään nykyään monissa lehdissä, myös koiraharrastuslehdissä.

Joskus on onni myötä:

VARASTETTU KOIRA LÖYTYI

Esimerkki 16:
PMN Caecelia apuotsikkona ja
Formata pääotsikkona.

Päädyin pyörittelemään Carol Twomblyn suunnittelemaa Chapparalia ja José Mendozan suunnittelemaa ITC Mendoza Romania, joista jälkimmäinen fontti vaikuttaa parhaimmalta ratkaisulta otsikoinnissa (My Fonts, 2011). Chapparalin x-korkeus on pienempi kuin ITC Mendoza Romanilla, jolloin Chapparal vaikuttaa tunkkaiselta. Esimerkiksi ITC Mendoza Romanin a-kirjaimen kaaret ovat avonaisempia, joka luo ilmavuutta lisää. Näin ollen ITC Mendoza Roman on joustavampi ja raikakaampi fontti Koiramme lehden otsikoinnissa. Se soveltuu juttuun kuin juttuun. ITC Mendoza luo kontrastia Adobe Caslon leipätekstiin sen vähäisen viivojen paksuuden vaihtelulla.

Joskus on onni myötä:

Varastettu koira löytyi

Esimerkki 17:
Chapparal

Joskus on onni myötä: Varastettu koira löytyi

Esimerkki 18:
ITC Mendoza Roman

4.3.3. Väliotsikot

Valitsin väliotsikoiksi ITC Mendoza Roman Mediumin. Mielestäni se sitoo väliotsikot kokonaisuutena taittoon, kun kyseessä on sama fontti kuin pääotsikoinnissa. Jotta väliotsikot eivät pomppaisi liikaa silmille ovat ne kooltaan 10 pt. Väliotsikoiden yläpuolella on yksi rivi tyhjää, jotta artikkelit hahmottuisivat selkeästi lukijalle ja alapuolella sama rivinväli kuin leipätekstille eli 13 pt, jotta lukija huomaa hetkessä mikä artikkeliosuus kuuluu minkäkin väliotsikon alaisuuteen.

Etsinnät tuloksettomia

Sinnikkyys palkitaan, Antii löytyy

Koiravarkaus on aina poliisiasia

Esimerkki 19:
ITC Mendoza Roman Medium
väliotsikot

4.3.4. Ingressi

Ingressi eli alkukappale myy ja valaisee jutun sisältöä. Ingressin on yleensä melko lyhyt tekstiosuus, mutta Koiramme lehdessä ne ovat yleensä pitkähköjä. Valitsin ingressiksi myös saman fontin kuin otsikossa, mutta fonttiperheestä ITC Mendoza Roman Italicin. Se sitoo ingressin pääotsikkoon ja samalla italicin kaarevuus nostattaa omana kokonaisuutenaan ingressin esille.

Kuusivuotias hämeenkyröläinen kleinspitz Antii katosi elokuussa kuin tuhka tuuleen. Reilun kuukauden päivät kateissa oltuaan Antii löytyi Nokialta. Koira oli ilmeisesti myyty eteenpäin muka löytökoirana. Onneksi Antii oli tunnistusmerkitty mikrosirulla ja alkuperäiset omistajat pystyivät todistamaan, että kyseinen koira on heidän perheenjäsenensä.

Esimerkki 20:
ITC Mendoza Roman Italic Ingressi

4.3.5. Nostot

Tämän hetken Koiramme-lehdessä ei ole käytössä nostoja lainkaan, vaikka ne poimivat leipätekstistä kommentteja, jotka voivat herättää lukijan mielenkiinnon. Nostoilla voi rikkoa myös suurta ja harmaata tekstikenttää, jos ei ole toimivaa kuvaa tarjolla.

Nostoihin valitsin Andrian Frutigerin suunnitteleman geometrisen groteskin Avenir 45 Bookin versaalit. Avenir kirjasintyyppi pohjautuu Futuran ja Jacob Erbanin Erban-groteskin muotoihin. Avenir sopii yhteen klassisten kirjasintyyppien kanssa, kuten Adobe Caslon Pro:n, koska sen merkeillä on samankaltaiset runkoviivat. Lisäksi mielestäni Avenir 45 Book tuo leipätekstiin kontrastia ja rungon ohkaisuus tuo taiton yleisilmeeseen raikkautta. (Lukkarila 2001, 64.)

Nostot olen sijoittanut sivuille yleensä yläreunaa tai alareunaan (esimerkki 22). Mahdollisimman näkyvästi. Lisäksi nostot voi sommitella myös suuren kuvan päälle, ikään kuin peittääkseen kuvan huonohkoa laatua. Nostossa käytetään oikeaa tai vasenta liehua riippuen taiton sommittelusta. Noston fontin koko on 18 pt ja riviväli 24 pt (esimerkki 21).

CINDY ON JO VUOSIA TYÖSKENNELLYT EMÄNTÄNSÄ KAVERINA JA PIKKUAPURINA TAMPERELAISESSA PARTURI-KAMPAAMOSSA.

Esimerkki 21:
Avenir 45 Book
nostona.

Esimerkki 22:
Nosto aukemassa
kuvan päällä.

4.3.6. Kuvatekstit

Kuvatekstin on kerrottava kuvan pääidea. Kuvateksti ankkuroi kuvan juttuun. Se auttaa lukijaa löytämään olennaisen seikan jutusta. (Huovila 2006, 115.)

Kuvatekstien on selkeästi erotuttava leipätekstistä (Ojapelto, 2011). Kun leipätekstinä on antiikva Adobe Caslon Pro Regular, valitsin kuvatekstiksi Avenir 65 Medium (esimerkki 25). Jotta kuvateksti erottuu selkeästi, sen riviväli on pienempää kuin leipätekstillä eli 10 pt ja kirjasinkoko myös 7,3 pt. Jotta lukija löytää nopeasti kuvatekstin ja sen kuvan, sijoitin pääsääntöisesti tekstin kuvan alle keskitetysti (esimerkki 23).

Esimerkki 23:
Kuvatekstit sijoitetaan yleensä
kuvien alle Koiramme-lehdessä.

4.3.7. Infolaatikot ja kainalojutut

Infolaatikkojen tekstissä, eli lisätietoa antava teksti, ja kainalojututuissa, eli pienempi juttu liittyen pääjuttuun, fontti on Frutiger 55 Roman, jonka kirjasinkoko on 8,5 ja riviväli 13 pt. Teksteissä on vasen liehu. Näin ne erottuvat selkeästi pienempi arvoisina juttuina suhteessa pääjuttuun.

Esimerkki 24:
Infolaatikkoa sivulla
oikeassa reunassa.

Esimerkki 25:
Koiramme-lehden
typografia.

Leipäteksti:

Adobe Caslon Pro Regular

Otsikot:

ITC Mendoza Roman
Bold & Medium

Ingressi:

ITC Mendoza Roman Italic

2. leipäteksti:

Frutiger 45 Light

Infolaatikkojen teksti ja kainalojutu:

Frutiger 55 Roman

Nostot:

AVENIR 45 BOOK

Kuvateksti:

Avenir 65 Medium

4.4. Kuvat

Merja Salo puhuu kirjassaan Imageware kolmesta kuvanlajityypistä; uutiskuvasta, reportaasikuvasta ja kuvituskuvasta. Uutiskuvalle ominaista on, että kuva on otettu huippuhetkellä, läheltä tapahtumankeskusta. Uutiskuvan tekninen laatu saa olla heikohko, se lisää autenttisuuden tuntua. Uutiskuvassa arvostetaan dramaattisuutta, sen sisällöllistä ja ajallista merkitystä. Toistuessaan erivälineissä uutiskuvasta voi tulla ajan myötä tapahtuman symboli ja historiallinen merkitys vakiintuu. Reportaasikuva on todellisuuden kuvaus, joka perustuu havaintoihin tapahtumapaikalla. Siinä olennaista on läsnäolon tuntu. Kuvareportaasinosat ovat: kertoja, tapahtumat, paikka, aika ja henkilöt. Kuvakertomuksen lopullinen jäsentely tapahtuu taitossa, jolloin päätetään mikä kertomuksen elementeistä nostetaan pääosaan esim. kuvien aiheet, teema, juoni ja sanoma. Kuvituskuvat ovat yleensä muita kuin valokuvia. Kuvituskuva ei ole havainnoiva vaan se menee pintaa syvemmälle. (Salo 2000.)

Mielestäni kuvan lajityypeistä Koiramme lehden kuvakerronta on lähinnä reportaasikuvia. Esimerkiksi lehdessä on paljon artikkeleita, jotka käsittelevät erilaisia koirakilpailuja. Kuvat niissä koostuvat yleisnäkymistä, tilannekuvista, lähikuvista ja yksityiskohdista (esimerkki 26).

Esimerkki 26:
Kuvareportaasi
Koiramme-lehdessä.

Koiramme-lehden taitossa tuntuu, ettei olla mietitty mikä olisi artikkeleissa otsikkokuva ja mitkä olisivat jutun tukikuvia. Lehdestä puuttuu Rantasen draamankaa-ri (Rantanen 2007, 135). Siinä ei ole riittävästi kerronnallista vaihtelua ja se on yksi osatekijä, joka tekee lehdestä hengettömän. Teksti ja kuvan yhteistyötä ei ole mietitty, eikä kuva anna uusia näkökulmia tekstiin. Ja kun vanhassa taitossa ei ole ajateltu pysäyttäviä, suuria, huomiota herättäviä kuvia, ei aukeamat anna positiivista vaikutelmaa artikkeleista.

Hyödyntääkseni Salo'n reportaasikuvien kirjoa olen pyrkinyt käyttämään pääartikleissa, jutun alussa selkeästi suuria avainkuvia, jotka valtaavat yhden sivun tai koko aukeaman. Muissa, kertovissa sivuissa on selkeästi tarinaa tukevia ja korostavia kuvia kuten toimintakuvia, henkilökuvia, vaihe vaiheelta kertovia kuvasarjoja sekä lineaarisesti eteneviä kuvia. (Salo, 2000.)

Ongelman koiralehdissä on ettei kuvat ole sisältöltään kovinkaan syvällisiä. Koiramme-lehdessä kuvatoivomuksiin on ole pystynyt vaikuttamaan, kun teen aiemmin julkaistun numeron pohjalta lehteä, mutta juttuihin lisäarvoa olen yrittänyt tuoda tekstin ja kuvan suhteella (esimerkit 27). Eli pääkuva ja otsikko tukevat toisiaan ja luovat yhdessä houkuttelevan mielikuvan artikkelista lukijalle.

Esimerkki 27:
Tekstin ja kuvan suhde.

Kun Koiramme-lehden kuvien laatu ei ole mitenkään hyvä, tein osille kuville Polaroid-kuvien kaltaiset kehykset Kahranahon ehdotuksesta (Kahranaho 2011). Lisäksi joissakin kuvissa on perinteiset paperikuvien valkoiset kehykset (esimerkki 28). Näin saan peitettyä hiukan kuvien heikkoa laatua ja tekemällä sommitelmasta mielenkiintoisemman. Lisäksi rikkoakseni taiton laatikkomaista rakennetta ja saadakseni enemmän valkeaa tilaa käyttäen myös syvättyjä kuvia (esimerkki 29).

Esimerkki 28:
Kuvienkehukset.

Esimerkki 29:
Syväty kuva.

Moserin mukaan pitää olla jokin yhdistävä tekijä, perustelu, kun kuvissa käytetään kehyksiä (Moser 2003, 38). Koiramme lehdessä kuvien kehykset antavan vaikutelman tilanteen hetkellisyydestä. Ne luovat vaikutelman, että lehdessä muistellaan tilannetta. Kehykset myös luovat taittoalueesta toiminnallisemman.

Taittamisessa ongelmia tuottivat tilanteet, kun aiemman lehdenkuvat eivät tukeneet juttua kunnolla. Uudistetussa lehdessä jouduin käyttämään kuvapankkien, Shutterstock ja PhotoXpress, kuvia pystyäkseni luomaan tiettyihin artikkeleihin oikeanlaisen tunnelman (esimerkki 30). Tulevaisuudessa haluan, että Koiramme lehden uudistetussa ulkoasussa käytetään kuitenkin sekä lehden omia, että lukijoidenkuvia. Sillä ne luovat artikkeleiden aidon tunnelman vaikka eivät tekniseltä laadultaan ole parhaita mahdollisia.

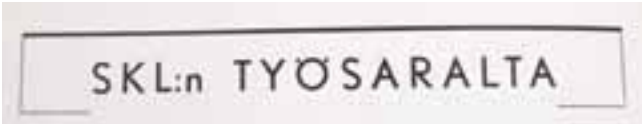

Esimerkki 30:
Kuvapankkikuvien käyttö taitossa.

4.5. Osastotunnukset

Koiramme lehdessä on vakiosivustoja, jotka toistuvat numerosta toiseen. Ne auttavat lukijaa löytämään tutun artikkelin. Koiramme lehden suurin ongelma osastotunnuksissa on, ettei niillä ole yhtenäistä linjaa. Lisäksi ne eivät ole sidoksissa mihinkään lehdessä esiintyvään typografiseen ratkaisuun.

Suunnitelmissani oli että osastotunnukset olisin kehittänyt 60-luvun Koiramme lehden tunnuksista (esimerkki 31), mutta neliön viivat, ohuet ja paksu, eivät olleet hyvännäköisiä. Lisäksi formata fontti ei ollut sidoksissa mihinkään muuhun lehden typografiaan, joten se osastotunnus piti hylätä. Lähdin kehittämään ITC Mendoza Roman Bold Italicista osastotunnustennimet, koska tämä fontti liittyy tunnuksuihin elementteihin lehdessä, kun kyseessä on otsikkofontti. Rantasen mukaan osastotunnukselle paras paikka näkyvyyden kannalta sivulle on ylänurkassa (Rantanen 2007, 128). Mutta Koiramme-lehden uuden tunnuksen laitoin keskelle yläreunaa, kun laatikossa on pyöristetyt reunat, jotka eivät toimi nurkassa. Lisätäkseeni persoonaa lehteen määritin jokaiselle osastotunnukselle omat värit (esimerkki 32).

1.

2.

3.

Esimerkki 31:
Osastotunnuksien kehittyminen.

Esimerkki 32:
Osastotunnukset.

Vanhassa lehdessä oudoin osastotunnus on Metsästyskoiramme-osiossa, jossa kyseinen tunnus onkin yllättäen sivunumeron vieressä sivun alalaidassa ja osion alkaessa sivunumerointi alkaa alusta. Metsästyskoiramme-osio ei edes ole taitollisesti mitenkään poikkeava muista sivuista. Uudistetussa versiossa Metsästyskoiramme-osastotunnukset ovat nyt samassa linjassa muiden tunnusten kanssa eikä sivunumerointi enää muutu. Rantasen mukaan osastotunnusten alaisuuteen liittyvät jutut pitäisi sijoittaa lehdessä alku- ja loppupuolelle (Rantanen 2007, 128). Metsästysosio mm. Sijoittuu lehden keskelle, mutta en voi mielestäni ottaa osastotunnuksia pois, koska tiedän ihmisiä, jotka nimenomaan etsivät ledestä Metsästyskoiramme-osion, jonka on löydettävä helposti. Kenties tulevaisuudessa ratkaisuna ongelmaan voisi olla, että kyseinen osio sijoitetaan lehden loppupuolelle.

4.6.Visuaaliset elementit

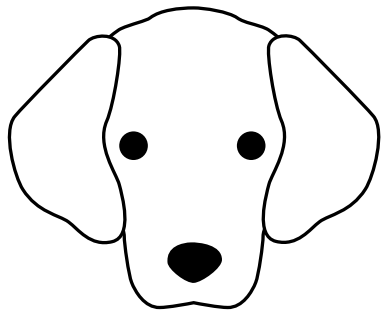
4.6.1 Artikkelin lopetussymboli

Pienillä visuaalisilla yksityiskohdilla tein lehdestä persoonallisen ja erottuvan muista kilpailijoista. Joten suunnittelin artikkeleiden lopetussymbolit itse, enkä turvautunut perusneliöön.

Eläinaiheisissa lehdissä tassu on liian käytetty kuvaelementti, kuin myös koiran puruluu. Kyseiset elementit ovat esiintyneet monessa eläinaiheisessa lehdessä. Joten saan ulkoasuun mukaan koiramaisuutta eri koiratyypeillä lopetussymbolina. Suunnittelussa piti huomioida, että koirapääät ovat muodoltaan mahdollisimman pelkistettyjä, jotta ne toimivat pienessä koossa. Silti niiden on oltava mahdollisimman tunnistettavia, realistisia aikuiseen makuun.

Lopetustunnuksia loin joukkion, jotta kulloistakin symbolia voi käyttää siihen koiratyyppiin kertovassa artikkelissa (esimerkki 33); luppakorvainen koira on peruskoira, sitä voi käyttää artikkeleissa, jotka käsittelevät monta rotua tai yleensä koirista. Bordercollien kaltainen pää on paimenkoirille ja harrastejutuille. Pystykorvainen koira sopii pystykorvaroduille ja työkoirille. Villakoira edustaa seurakoiria ja lisäksi terriereille ja vinttikoirille on omat tunnuks. Koiratyypit määräytyvät siis niiden käyttötarkoitusten ja rotupiirteiden mukaan.

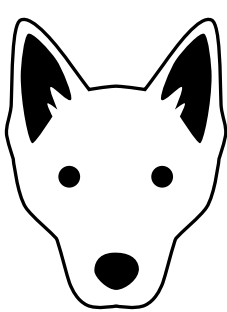
Esimerkki 33:
Artikkelin lopetussymbolit

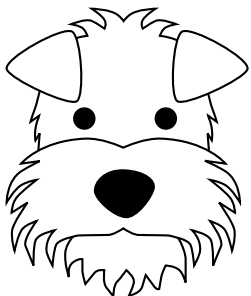
Peruskoira

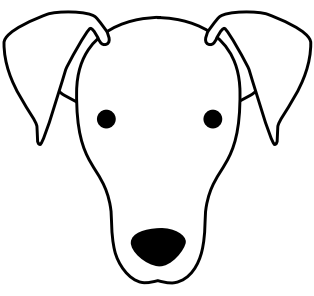
Paimenkoirat,
harrastekoirat

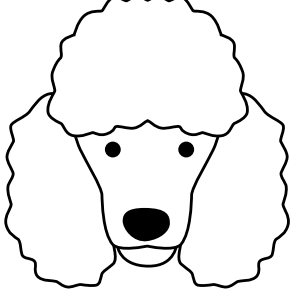
Pystykorvat,
työkoirat

Terrierit

Vinttikoirat

Seurakoirat

4.6.2. Kolmiulotteisuus

Jotta taitto ei tuntuisi litteältä, olen osiin kuviin lisännyt teipinpaloja, nastoja ja klemmareita. Ne ovat keino viedä huomiota kuvien kehnosta laadusta. Ne luovat lehteen kolmiulotteisuuden tuntua. Lisäksi käytän luetteloissa ja infolaatikoissa erilaisia paperi struktuureja ja vihkossa (esimerkki 34).

Esimerkki 34:
Kolmiulotteisuuden tunne taitossa.

4.6.3 Sivunumerointi

Ojapelto neuvoi lehden tunnistettavuuden kannalta, että vain sivunumeroiden avulla luoda lehteen pieniä yksityiskohtia, kuten määritellä millä sivuilla ja miten näkyvät sivunumerot (Ojapelto 2011). Sivunumeroissa on Avenir 55 Roman fontti, jotta se sitoo numerot muuhun taittoon. Sivunumeroissa pieni yksityiskohta on se, että jos aukeaman viereisellä sivulla on kuva tai mainos numeron päällä, esiintyy kyseisen sivunnumero toisen sivunumeron vieressä. Lisäksi Koiramme-logo ja ilmestymisaika eivät näy jokaisessa sivussa, jos ne häiritsevät taiton sommitelmaa tai muuten ikävästi pistävät silmää (esimerkki 35).

Esimerkki 35:
Sivunumerot.

4.6.4. Värit

Uudistetussa Koiramme-lehdessä pyrin hallitulla värienkäytöllä luomaan identiteettiä lehdelle (Huovila 2006, 126). Halittu värienkäyttö näkyy uusissa osastotunnuksissa, joihin olen määritellyt jokaiselle osastolle oman värin (esimerkki 36). Värit auttavat selkeyttämään ja elävöittämään sivua. Värien valinnassa huomioin, että se soveltuu aina jutun kuvien kanssa yhteen, eikä vie itsessään liikaa huomiota. Värit osastotunnuksissa ovat sen vuoksi melko murrettuja sävyjä.

Esimerkki 36:
opastetunnusten värit.

Aika monessa jutussa korostaakseni otsikon ja kuvan yhteenkuuluvuutta olen valinnut kuvasta värin otsikkoon. Lisäksi pyrin joissakin aukeamissa rikkomaan valkoista pintaa sijoittamalla väritaustan, kuosin tai aukeamankokoisen kuvan sivujentaustalle, jolloin se luo taittoon ilmettä ja ulkoasu olemukseltaan ei ole enää niin klininen, kun sivut eivät ole taustaltaan koko ajan valkoisia (esimerkki 37).

Esimerkki 37:
Taustavärit ja kuosit.

4.7. Sisälllys

Kannen jälkeen sisälllys on myytävyyden kannalta tärkein sivu. Sisällyssivusta on pystyttävä tekemään houkutteleva ja typografisesti johdonmukainen. Koiramme-lehdessä mielestäni sisällyksessä on käytetty liikaa tekstejä ja sommitellusti sisälllys on levoton, sillä katse aukeamassa liikkuu päämäärättömästi eikä oikein mikään kuva pysäytä.

Nykyään on muodissa, että aikakauslehdissä sisällysosion valkoiselle pohjalle si-joitellaan syvättyjä kuvia ja perusvalokuvia sivunumeroiden kanssa. Niissä myynti-tekstit ovat hyvin minimaalisia. Erottuakseen Koiramme-lehti muista kuvalehdistä koostuu sisälllys eräänlaisesta taulukosta, jonka kehykset jäsentävät lehden juttuosiot omiksi ryhmikseen (esimerkki 38). Käytän myös juttuja myyviä tekstejä, mutta en läheskään niin runsaasti kuin aiemmissa numeroissa. Jotta sisälllys linkittää kannen lehdensisäsivuihin käytin sisällyssotsikon yhteydessä korosteväriä, jota on käytetty kannessa. Ja sisälllys linkittyy sisältöön samalla typografialla ja kuva-aiheilla, jotka esiintyvät lehdenjutuissa.

Esimerkki 38:
Uusi sisälllys.

4.8. Logo

Logo on symboli kaikelle sille, mitä lehti edustaa. Siihen tiivistyy lehden maine. Logo kautta heijastuu kaikki lehden sielun ja kehon ominaisuudet. Se tekee lehdestä tunnistettavan (Rantanen 2007, 98). Lehden nykyinen logo on vanhahtava, aikansa elänyt. Logon fontti on melko samankaltainen kuin Bauhaus fontti, jota käytettiin paljon 80-luvulla. Logon värit eivät yleensä tue kannenkuvaa. Kun lehteä vertaa lehtihyllyssä kilpailijoihin, kansi ei erotu ja antaa itsestään tunkkaisen vaikutelman. Voisi sanoa, että kansi ja logo ovat toiselta vuosikymmeneltä. Logosta halusin raikkaamman ja kannesta erottuvamman. Niiden on toimittava tänä päivänä ja tulevaisuudessa.

Kun selailee koiralehtiä, niin kotimaisia kuin ulkomaisiakin, on logoissa järjestään käytetty groteskifontteja. Näin ollen kaikki logot vaikuttavat saman näköisiltä, eivätkä erotu toisistaan riittävästi (esimerkki 39).

Esimerkki 39:
Kilpailijoiden logot ja kannet.

Your Dog
1/2011

Koirat
1/2011

Härliga Hund
1/2011

Modern Dog
11/2010

Uudelle logolle lähdin hakemaan sulavampaa ja ilmeikkäämpää tyyliä. Huomasin, että koiralehdissä ainoastaan Canisilla on script-fontista koostuva logo. Joten lähdin etsimään fonttia, joka olisi groteskin ja kaunokirjainten sekoitus, jolloin tuleva logo erottuisi kaikista logoista, mutta kuitenkin kuuluisi samaan lajityyppiin. Lisäksi sen pitäisi olla melko nopeasti luettavissa. Löysin My Fonts-sivustolta fontin ABTS Milkin, josta lähdin kehittämään omaa logoa, sillä fontissa oli kohtia joista en niin pitänyt, kuten a- ja e-kirjainten muodot ja leveys eivät oikein istuneet muiden kirjainten kanssa yhteen leveydeltään ja tyyliltään.

Lähdin siis luonnostelemaan, jonka jälkeen karkeista luonnoksista piirsin Illustra-
torissa kirjaimet ja varsinaisen logon toteuttamisen aloitin FontLabissa (esimerkki 40). Logossa haastavaa oli saada o-, a- e-kirjaimet keskenään suhteessa saman levyi-
siksi ja olemaan samalla muihin kirjaimiin suhteessa samaa tyyliä. Sanalävistyksessä haastavin kohta oli r- ja a-kirjaimen väli. Siihen tahtoi väkisin jäädä iso katseen py-
sähdyttävä tila (esimerkki 41). Ratkaisuna ongelmaan oli Ojapellon ehdotuksena r-
kirjaimenoksan lyhentäminen (Ojapelto 2011).

Esimerkki 40:
Logon kehitys.

Koiramme

Koiramme

Koiramme

Esimerkki 41:
Valmis logo.

4.9. Kansi

Kansi on tärkein sivu, sillä se myy lehden. Aiemmassa Koiramme-lehdessä kansi ei tätä vaatimusta toteuta, sillä kansikuva on vaisuhko verrattaessa muihin kilpailijoihin ja myyntitekstejä ei olla kokoeroilla arvotettu. Kun selailin kilpailijoiden kansia, huomasin niissä olevan todella paljon myyntitekstejä, joita ei myöskään oltu selkeästi arvotettu. Lisäksi kansissa oltiin käytetty runsaasti värejä.

Koiramme-lehden kannessa haluan säilyttää koirakuvan, jossa on jonkinlainen taustamaisema, sillä sen kaltaisia kuvia vähemmin käytetään tuossa lajityypissä. Koiramme-lehden sisällön tyyli on asiallisempaa verrattaessa kilpailijoihinsa, joten suunnittelin kannesta hillitymmän. Siinä on selkeästi yksi iso myyntiotikko, joka liittyy kansikuvaan. Oikeassa reunassa on pienemmällä myyntiotikoita myös, mutta niiden ei ole tarkoitus hypätä aggressiivisesti silmiin. Alalaidassa on toistuva väripalkki, jonka olisi tarkoitus myötäillä kansikuvan värejä. Typografia on samaa kuin sisäsivuilla, paitsi logo tietenkin on typografisesti muista poikkeava ja näin ollen luo lehdestä persoonallisen ja erottuvan (esimerkki 44). Kokeilin rajata kuvaa lähikuvaksi, joka olisi sommitelmaltaan ollut iskevämpi, mutta kuvassa pienet myyntitekstit eivät ole enää luettavissa (esimerkki 43). Luovuin ratkaisusta kun typografia olisi kärsinyt pahoin (Ojapelto, 2011).

Esimerkki 42:
Vanha Koiramme-kansi
10/2010.

LOKAKUU 10/2011 Hinta 5.50 €

Koiramme

VÅRA HUNDAR

ROTUESITTELYSSÄ
BOLOGNESE

SUOJELUKOIRAT
MM SAKSAAN

KOIRAMETSÄSTYS
ETIIKKA PUNTARISSA

PITKÄSTYNYT KOIRA
MISTÄ VIRIKKEITÄ?

KOIRA & ARKI
KOIRA MUKANA
TYÖPAIKALLA

Joskus on onni myötä

VARASTETTU KOIRA LÖYTYI

KOIRIEN HYVINVOINTI | METSÄSTYSKOIRAMME | NÄYTTELYT

Esimerkki 43:
Kansiehdotus.

LOKAKUU 10/2011 Hinta 5.50 €

Koiramme

VÅRA HUNDAR

ROTUESITTELYSSÄ
BOLOGNESE

SUOJELUKOIRAT
MM SAKSAAN

KOIRAMETSÄSTYS
ETIIKKA
PUNTARISSA

PITKÄSTYNYT KOIRA
MISTÄ
VIRIKKEITÄ?

Joskus on onni myötä

VARASTETTU KOIRA LÖYTYI

KOIRIEN HYVINVOINTI | METSÄSTYSKOIRAMME | NÄYTTELYT

Esimerkki 44:
Valmis kansi.

4.10. Paperi ja sidosasu

Tämän hetken koiramme lehdessä sidosasuna on lehtistiftaus ja sivut päällystettyä, valkoista, mattapintaista n. 100 g paperia ja kansissa on gallerie art gloss kaltaista päällystettyä 200 g paperia.

Suunnitelmissani oli siirtää Karvainen pörssi Suomen Kennelliitto tiedottaa osion kanssa lehden loppuun ja muuttaa näille osioille paperi päällystämättömäksi, kun muu lehti olisi ollut päällystettyä mattapaperia. Visuaalisesti ja tuntoaistillisesti se olisi virkistänyt lehden yleisilmettä, mutta lehdessä olisi silloin muuttunut sidosasu-kin liimasidonnaksi ja luultavasti painokustannukset olisivat nousseet liikaa pienelle lehdelle. Lisäksi se olisi taitollisesti tuottanut ongelmia, kun lehdessä on paljon tekstiä ja olisi entisestään pitänyt huomioida tarkemmin sivumäärä ja kaksi eri paperityyppiä.

Päätin pysyä vanhassa lehtistiftaus sidosasussa, mutta paperin vaihdan raikkaaseen, mattapäällysteiseen, valkoiseen paperiin, kun tällä hetkellä lehden paperi antaa vai-
kutelman eltaantuneesta ja vanhasta ilmeestä. Mutta paperin on oltava melko oh-
kaista, kun kyseessä on niitattu sidosasu (Rantanen 2007, 187). Haluan paperin
olevan hiukan paksumpaa kuin aiemmassa lehdessä, jos mahdollista.Kansiin halu-
an kiiltävän päällystetyn paperin, tuomaan myös lisää raikkautta lehteen ja pystyen
näin ollen kilpailemaan lehtihyllyssä muiden koiralehtien kanssa.

5. Loppupäätelmä

Selatessani ensimmäisiä lakanan taittosuunnitelmia huomaan kehittyneeni sommit-
telutaidoissa huomasti. Oivalsin kuvan ja tekstin suhteen, sekä huomioimaan parem-
min katseensuunnan ja rytmin taitossa. Saavutin oppimistavoitteeni eli opin lehden
konseptisuunnittelun.

Koiramme-logoon olen yleisesti ottaen tyytyväinen. Logo erottuu kilpailijoistaan
selkeästi ja logo on tyyliltään sellainen, jollaista en ole aikaisemmin tehnyt. Mutta
siihen jäi vielä paljon hiomista. E-kirjaimen muoto ei ole täysin yhtä o- ja a-kirjai-
men kanssa. Lävistys on mielestäni hiukan liian tiukka. Pienessä koossa tahto sana-
kuva mennä tukkoiseksi.

Taitosta pidän. Se on paljon raikkaampi ja eloisampi, kuin vanhoissa lehdissä. Nyt
siinä toimii paremmin tekstin ja kuvan liitto. Rakenteeseen jäin kaipaamaan vaihte-
levampaa rytmiä. Uudistetussa ulkoasussa pääartikkelit ovat liian saman pituisia mi-
nusta. Niiden pituuksiin pitäisi saada enemmän vaihtelua, jotta eivät olisi niin puu-
duttavaa lukea.

Karvainen pörssi ja Suomenkennelliitto tiedottaa osiot olivat ongelmallisia. Ky-
seisiin osioihin on varattu määräänsä nähden vähän tilaa. Enkä niille voinut antaa
enempää sivuja. Kyseisten osioiden kohdissa taitonmuotoilu ja typografia rakoilee,
kun tekstiä ei voinut istuttaa gridiin runsaan määränsä vuoksi. Ne ovat osiot, jotka
haluaisin tehdä uudestaan, jos mahdollista.

Kokonaisuutena Koiramme lehden uudistettuun ulkoasuun olen erittäin tyytyväi-
nen. Se saavuttaa tavoitteeni eli lehti on tyylikkäämmän näköinen kuin aiemmat
numeronsa, siinä on paremmin huomioitu kohderyhmänsä ja taittopohjan yhteisö-
lehti pystyisi ottamaan konseptin käyttöönsä.

Toivon, että Koiramme-lehden toimitus ottaa konseptini käyttöönsä. Voi olla, että
konseptin käyttöönotto edellyttää toimitukselta harkitsemaan sisällöllisiä ja raken-
teellisiä muutoksia lehteen.

Opinnäytetyössäni aluksi tuntui todella haasteelliselta, se että oli pienet resurssit
suunnitella konseptia. Mutta silloin näki selkeästi oman oppimisensa ja osaamisen-
sa, kun oli yksin omien taitojensa kanssa.

6. Lähteet

KIRJALLISUUSLÄHTEET:

Huovila, T. 2006. ”Look” visuaalista viestisi. Hämeenlinna: Karisto Oy.
Itkonen M. 2004. Typografian käsikirja. 2., tarkistettu painos. Jyväskylä: Gummerus kirjapaino Oy.
Losowsky, A. 2010. Turnin Pages, Editorial Design for Print Media. Berlin: Gestalten.
Lukkarila, J. 2001. Tekstuuri, typografia julkaisijan työvälineenä. 1. painos. Keuruu: Otavan kirjapaino Oy.
Moser, H. 2003. The Art Directors’ Handbook of Professional Magazine Design. 1. painos. Lontoo: Thames&Hudson Ltd.
Mykkänen, P. 1998. Yhteisölehti tekijän opas. Hämeenlinna: Karisto Oy.
Müller-Brockman, J. 1996. Grid System in Graphc Design. 4. painos. Sulgen: Heer Druck AG.
Nordenstreng K. & Wiio, A. 2003. Suomen mediamaisema. Teoksessa Kivikuru, U. (toim.) Aikakauslehistö. 2. painos. Vantaa: Dark Oy.
Rantanen, L. 2007. Mistä on hyvät lehdet tehty?. 1. painos. Hill and Knowlton Finland Oy.
Salo, M. 2000. Omageware, kuvajournalismi mediafuusiossa. Jyväskylä: Gummerus kirjapaino Oy.

SÄHKÖISET LÄHTEET:

Adobe Jenson Pro, Typekit (haettu 21.4.2011).
<http://typekit.com/fonts/adobe-jenson-pro>
Formata, My Fonts (haettu 21.4.2011).
<http://new.myfonts.com/fonts/berthold/formata-bq/>
Koiramme, Suomenkennelliitto (haettu 21.4.2011)
<http://www.kennelliitto.fi/FI/kennelliitto/koiramme/>
PMN Caecilia, Linotype (haettu 21.4.2011).
<http://www.linotype.com/1313/pmncaecilia-family.html#>
Serifa, My Fonts (haettu 21.4.2011).
<http://new.myfonts.com/fonts/linotype/serifa/>

SUULLISET LÄHTEET:

Ojapelto, Kari. Graafisen suunnittelun vastuuopettaja ja ohjaaja. Tapaaminen 11.3.2011.
Ojapelto, Kari. Graafisen suunnittelun vastuuopettaja ja ohjaaja. Keskustelu 13.3.2011 ja 19.4.2011.

SÄHKÖPOSTI:

Kahranaho, Hanna. Opinnäytetyön 2. ohjaaja. Sähköposti. 5.3.2011.

KUVALÄHTEET:

Kansikuva. Härliga Hund, tammikuu 2011.
Kansikuva. Koirat, tammikuu2011.
Kansikuva. Modern Dog, marraskuu 2010.
Kansikuva. Your Dog, tammikuu 2011.
Koiramme lokakuu 2010.
Osastotunnus. Koiramme, 1/2 1963.

